

Mel.: Vi skal gå hånd i hånd

TIL KARINS OG BJARNES BRYLLUP I JANUAR 1998.

Mon I husker I to, da I bygged' første bro?
Mon I husker det blik og det varme smil, I fik,
da I følte med ét: Det er DIG, jeg vil ha'!
Ka' I huske den dejlige dag?
I ska' gå hånd i hånd - altid bare DU og JEG -
Knytte kærlighedsbånd, altid følge samme vej!
Med den helt rette ånd så bli'r livet en leg,
FOR I TO I ER JO - DU OG JEG!

I har lovet i da' med et klart og tyd'ligt JA,
at I to er et par - og hinanden dyrebar.
Man si'r: EN gang det sker i hvert hundrede år,
at den dybeste lykke opstår!
Prøv at gå hånd i hånd - altid være DU og JEG -
knytte kærlighedsbånd, altid følge samme vej!
Med den helt rette ånd så bli'r livet en leg,
FOR I TO I ER JO - DU OG JEG!

Vi vil ønske for jer alt det bedste, som der er:
SUNDHED, GLÆDE ISÆR - det er mer end penge værd.
Med et SMIL og HUMØR jages stormene bort,
selv en torden vil komme til kort!
Hvis I går hånd i hånd - og forbliver DU og JEG -
knytter kærlighedsbånd, altid følger samme vej
i den helt rette ånd, så bli'r livet en leg,
for I TO I ER JO - DU OG JEG!

Med de bedste ønsker for
jeres fælles fremtid!
Morfar og mormor!

Mel: For alle de små blomster...

FYN ER VIRKELIG FIN!

Der er så sø'e piger her på det fynske land,
så unge mænd ka' ikke la' dem være.
De smiler, og de lokker, til hjertet står i brand,
og over alt er AMOR selv på færde.
Så ender det med måneskin og hånd i hånd og kys.
De gamle ord JEG ELSKER DIG, de er som stjernedrys.

Man MÅ følges ad,

Hvis man skal være glad!

Det er, som Jorden danser rundt, som om man alting kan,
når man har fået pigens JA, som lykkeligste mand!

Der er så flotte fyre her på det fynske land!
Så står man der, og man ska' sig bestemme!
En god! En klog! En munter! En rigtig supermand!
Ja, man ska' lytte til fornuftens stemme!
Man falder let for ømme ord og for de dybe blik
og håber, alle drømmene må passe på en prik!

Og hvis man har held,

så er han ideel!

Og først og fremmest kammerat og altid sød og rar,
for han ska' bli' den aller-, allerbedste ven, man har!

Og når man så er sikker, skal brylluppet jo stå,
og dette her i dag ku' la' sig gøre.
I Pårup kirke skulle det hele foregå,
og alle hørte vi så præsten spør'e,
om BJARNE ville KARIN tage til sin ægteviv -
om Karin ville Bjarne have hele dette liv?

De svarede JA!

Det er en dejlig da'!

Den var og er og altid bli'r et minde mellem to,
som valgte det at følges ad og sammen sætte bo.

Man gi'r hinanden hånden og lover mange ting.
Det er så let, men osse let at glemme!
Når først det bliver hverdag, man lister sur omkring
og vader rundt i pligterne derhjemme.
Hist står en kæmpeopvask - her er fuldt af nullermænd,
så der ska' gøres rent - og om - og om - og om igen!

Men når man er to,

man stemningen gør go',

når blot man si'r: Det halve rod, det halve skidt er MIT!
Det glade smil ska' nemlig blive ved at være DIT!

Ja, nu er I jo blevet et værdigt ægtepar,
så nyd det hele - det er SKØNT AT VÆRE!
Men skønnest var den dag, da I TO BLEV MOR OG FAR
og stolte kunne NICOLAI frembære!
Og helt bestemt så ved vi, at succesen bli'r fulgt op -
af KARINS smil og BJARNE, som er ingen dovenkrop!

Den lykke I får,

bli'r større år for år!

Et håndtryk fra ens bedste ven - et lille kærligt smil,
får glæden til at juble frem som solen i april!

(For dejligst skinner månen - og stjerner drysser ned
især for dem, der ved hvordan, man er sin lykkes smed!
Mener morfar og mormor!)